

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

*Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXVI, številka 605 datum 10. 7. 2022

Smo v času počitnic ... Mnogo je načinov, kako jih preživimo. Občutek spočitosti pa ne nastane sam po sebi, zanj je treba tudi nekaj storiti, zato nekaj misli ...

Potreba po morju in soncu ... po hribih in svežem zraku se velikokrat prelije v iskanje drugih vrednot, ki so bolj povezane s potovanjem in turizmom ... Odkrivanje naravnih lepot, ki jih je razkošno razsejala Božja vsemogočna ustvarjalnost ... in kulturnih vrednot, ki sta jih kot bisere vtkala v ta svet misel in roka Božjih sodelavcev ... priložnost za pogovor o vsem tem s človekom, ki stoji pri odprtih vratih in ima vedno čas za človeka, ki gre mimo ... trenutki tišine ob zahajajočem soncu ... ali ob tabernaklju v cerkvi ... vse to spreminja navadni turizem v nekaj veliko globljega, da tako lahko postanejo počitnice – **naše počitniško ROMANJE!**

So vrednote, ki jih ne moremo kupiti ... enako ne plačati ... so pa za vsakega na počitnicah neprecenljive vrednosti, saj obogatijo tistega, ki jih daje, in tistega, ki jih sprejema.

Turizem bo cvetel in uspeval tudi kot gospodarska panoga, tudi na osnovi vrednot Cerkve, družine in turističnih delavcev. Vsi smo pred velikim izzivom, neglede kje nas je Božja ljubezen naselila ali kam pripeljala ... ob lepotah narave, s kulturnimi in verskimi zakladi, ki so jih ustvarili naši predniki ... pa tudi z našo srčno pridnostjo, ki jo lahko opazi vsakdo, ko se ustavi ob nas ali pa nas kjerkoli spozna ...

Vsake naše počitnice morajo imeti tudi neki načrt. Ni dovolj, da pobegnemo iz domačega okolja. V sebi moramo nositi zavest, da se s počitnic moramo vrniti **(od)spočiti**. To je in ostane temeljno vodilo vsakega počitnikovanja. Drugo, kar je pri počitnikovanju važno, je, da se ob lepotah, ki smo si jih ogledovali, spoznavali in občudovali, vračamo domov **obogateni**, saj so te v nas pustile spomine, ki ostajajo. Tudi na počitnicah lahko poiščemo cerkev in se vsaj kdaj za kratek čas zaustavimo pred Njim, saj ima tudi On zaslugo, da vse to vidimo in doživljamo. Za kristjana je zelo neprijetno, če na počitnicah pozabi na Boga, kar se lahko mimogrede dogodi, ko je ob nas toliko novih stvari in doživetij. **BOG Z VAMI NA POČITNICAH!**

Vir: <https://www.noviglas.eu/moje-pocitnice-z-bogom/>

Pon., 11. 7. Olga Kijevska	BENEDIKT, zavetnik Evrope Ob 19. uri za + Viktorja Pušnika, mamo in brata
Tor., 12. 7. Mohor in Fortunat	Ob 19. uri za + Antona Razdevška
Sre., 13. 7. Henrik	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet, 14. 7. Kamil de Lellis	Ob 19. uri za + Marijo in Antona Čoderla
Pet., 15. 7. Bonaventura	Ob 19. uri za + Antona Košana in Ano Jakob
Sob., 16. 7. »Krstna sobota«	Karmelska Mati Božja Ob 19. uri za + Miroslava Kolmana, obl.
Ned., 17. 7. 16. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri na Sv. Antonu za + starše Kramljak ter Marijo in Nikolaja Urha Ob 10. uri V Hudem kotu LEPA NEDELJA na čast. SV. BOLFENKU za + Albina Strameca

Vstopili smo v poletni čas, sončni žarki in visoke temperature nas že prijetno grejejo. Začenja se čas počitnic in dopustov. V vsakemu od nas pa je želja, da bi se lahko umirili, si oddahnili od vsakodnevnih obveznosti in si vzeli čas zase – pri tem pa si ne pozabimo vzeti časa tudi za Gospoda. Naj nam bo zato v prihajajočih dneh v pomoč naslednja molitev, ki jo je zapisal Paul Roth:

**Gospod, vsaj enkrat v letu bi rad za nekaj tednov zaklenil vrata
stanovanja in bi se odpeljal na dopust.**

**Rad bi vstajal, kadar bi mi prijalo,
rad bi ležal na soncu in med prsti pretakal pesek.
Gospod, pelji se z menoj na dopust ob morju ali v gorah.
Bodi z menoj povsod tam, kamor bom odpotoval.**

**Ne gre mi le za to, da ubežim sivi vsakdanjosti.
Iščem mir in tišino, da bi glasneje slišal tvoje besede.**

**Morda bi potem spet znal tudi bolje moliti.
Gospod, naj začutim, da imaš ti vedno čas zame.
Naj začutim, da potrebujem ne samo sonce in veter,
ampak predvsem sonce in dih tvoje ljubezni. Amen.**

Pon., 18. 7. Friderik	Ob 19. uri za + Mileno Hudernik in Jožefa
--------------------------	--

Tor., 19. 7. Arsenij Veliki	Ob 19. uri za + Mihaela Zaveršnika in Frančiško ter Viktorja Pungartnika
Sre., 20. 7. Lovrenc iz Brindisija	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet, 21. 7. Anton Zaccaria	Ob 19. uri za + Daniela Petruna ter dušno in telesno zdravje
Pet., 22. 7. Platon	MARIJA MAGDALENA, svetopisemska žena Ob 19. uri za + Janeza Miklavca, st.
Sob., 23. 7. Janez Kasijan	BRIGITA, sozavetnica Evrope <i>Doma ne bo daritve, sv. maše!</i>
Ned., 24. 7. 17. NEDELJA MED LETOM	KRIŠTOFOVA NEDELJA Blagoslov avtomobilov in nabirka MIVA Ob 8. uri za + Ljudmilo in Ivana Buzzi <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Ljudmilo Pušnik</i>

En dan pri Pedrotu (avtor: Marjana Korošec)

Sem pri Pedrotu. Vidim vse njegove napore. Že takoj prva razburljiva noč. Zvečer Pedro pošlje avto in izbrane sodelavce v mesto. Čez vikend se je gruča otrok iz Akamasoe podala v mesto na ulico. Trimilijonsko mesto, polno kriminala, mu bo požrlo te otroke. Sodelavci misijonarja preiskujejo tunele, pa pod mostovi in najdejo fantiče. Sanjali so o programu svojega vodje, pa jih zbudijo in naložijo na avto. Noč je polna dramatičnih prizorov, ki jih pozna le Bog. Žena z otročičkom v ekstremni stiski, premaga sram in se odloči. Zgubila je delo, otrok je zbolel, vse se ji je podiralo. Z nesnago ulice si je nakopala še garje. Trebuh zahteva svoje, noč je mrzla in mamica z majhnim otrokom pride nekaj čez polnoč do sprejemne v Akamasoi. Pedro vstaja že pred peto. S Sveto mašo se izroči Bogu in začne se njegovo garanje. Komaj stopi pred ljudi, že vsak tarna o svojih težavah, išče rešitev zase. Le kako zmore ohraniti mirne živce. Če ne bi prej govoril z Bogom, bi moči hitro pošle. Nekatere le posluša in jih njegov objem že potolaži. So taki, ki bi radi le korist in treba jim je to predočiti. Pa družinski problemi, težko je človeka, ki ga je boj za preživetje na smetišču psihično in duhovno izmaličilo, spet oblikovati v družinskega očeta ali mamo. Razjede alkohola, ponižanja, prevare, razdraženosti, zavisti, neobzdrano življenje, so mnoge duše pohabile in izgubili so čut za odgovornost. Pedro mora vedno znova in to vsakemu posebej, pomagati na tej poti iz krize. Že spraviti deset tisoče k delu je zalogaj brez primere, kaj šele oblikovanje duše vsakega posebej, da bo imel čut za dom, družino in blagor skupnosti velike družine Akamasoa. Odgovorni za socialno delo ga že kličejo na srečanje z otroki najdenimi na ulici. Starši so čisto pasivni, alkohol jih je naredil take, celo poslali so otroke, da kaj naberejo, pokradejo. Potrebne so ure

pogovora, vse v upanju, da bo šlo na bolje, da se te otroke še pravočasno reši. Sledi sestanek z starejšimi. Treba je pogledati in pretresti zadeve celega tedna. Iskati rešitve; državni vodovod, komaj narejen, povsod pušča vodo. Iz zemlje se vliva in ljudje z lončki to blatno vodo zajemajo za svoje potrebe. V eni vasi so kradli elektriko in očitki letijo na misijonarja Pedrotu, ki naj obvlada vse podrobnosti. Odvozi bolnikov v bolnico so na dnevnem redu, pa tudi računi za zdravljenje pridejo na Pedrotu. Tu je Covid in vsakršne bolezni. Spet dve smrti, mlada človeka. Vse je treba obiskati, moliti ob pokojniku in izreči besede tolažbe. Sedaj pa takoj na gradbišče. Povsod potrebujejo inštrukcije. Izkušen misijonar Pedro mora najti rešitev. Tudi za izginuli cement. Vse to se kopiči v njegovi glavi, dobro da je to Božji mož, sicer bi glava ne prenesla. Jutri je nedelja. Nič ni zvonilo "delo pusti", tako so nam rekli, da zvon v soboto ob štirih popoldne to napove. Grem pogledat mlade, ki pripravljajo liturgijo. Nedeljsko mašo imamo v času covida kar v borovčevem gozdu. Molitev se dviga naravnost k Bogu, pa še borovčeve vejice dodajo zraven svoje. Nikoli v vseh mesecih nas med Sveto mašo ni preganjal dež. Ob večerih molimo v kapeli z otroki. Kar veliko jih pride, z menoj vztrajajo že leta. Za otroke gre, ta nedolžna bitja, Bog ve, kaj vse jih se čaka. Ni dosti le šola, pomembna je vzgoja, da bodo znali pošteno živeti. Mnogi na to pozablajo. Glavno delo Akamasoe pa je prav to. Upam, da me razumejo, morda bodo mojo dobronamernost razumeli, ko me več ne bo. Z vso to skrbjo se Pedro vsede za računalnik. Treba bo prebrati pošto. Ljudje že čakajo na odgovor. Glej, spet nekdo daruje za 50 vreč riža. Veš, tega poznam. Gotovo si je odtrgal od ust, da bo dal za naše otroke. Ko bi Bog uspel popihati na dušo še ta bogatim. Svet bi bil veliko lepši. No, ta pa piše, naj pošljem račune o porabljenem denarju. Seveda. Razumem. Vendar me dan pribija na tla in ne bom uspel tega takoj. Nimam zaposlenih številnih računovodij. Na desetine malih in velikih gradbišč, pa ne samo tu v glavnem mestu. Akamasoa pomaga z gradnjo šol, vrtcev in bolnic še v drugih delih Madagaskarja, kjer so bile katastrofalne razmere in država ni uspela pomagati v bolezni, visoki smrtnosti, lakoti, ... Pismo birmancev; začutili so veselje v Svetem Duhu in niso ostali križem rok. Veliko darov smo dobili; pa dajemo za riž, za lačne otroke. In misijonarju se ob branju nasmeh razleze po vsem obrazu. Tako mlado srce in tako plemenita dejanja. Bog jih obvaruj vsega hudega. Pred spanjem pa še kratek klepet z varnostniki celega naselja. Male pozornosti, velika spodbuda za prostovoljce, ki bodo bdeli, da bo ljudstvo počivalo. In takšna sobota se bo čez dve uri prelila v nedeljo. Dan, ki je Gospodov ... v Njegove roke na oltar položene zmage in porazi vsega ljudstva ob oltarju ... Dolgo sem razmišljal, kako naj prikažem en dan preživet z Pedrotom. Upam, da se mi je vsaj malo posrečilo. Tako zahtevnih dni, mesecev, let in desetletij pa je res kilometrina do Nebes. Nobeno srce ne bi vzdržalo toliko dnevnih sokov in vzgonov, če ne bi za tem stal Bog. Pedro mi je vzor misijonarja ... mož, ki gre ponoči pretaknit skrite kotičke ulic, da najde pobegle otroke. **"Življenje šteje!" Podoba Boga!**